

Hodnocení diplomové práce

Diplomant: Kateřina Holá

Téma diplomové práce: Ochranné známky

Předmětem posouzení je diplomová práce, kterou autorka zaměřuje na problematiku ochranných známek. Autorka se zabývá jen národní právní úpravou, což v úvodu odůvodňuje předepsaným rozsahem diplomové práce. Zúžení tématu je v pořádku. Nicméně si kladu otázku, zda by pro kvalitu práce nebylo přínosné, aby diplomantka téma omezila podstatně více a rezignovala na záměr podat komplexní zpracování národní ochranné známky a spokojila se s důkladným rozbořem dvou tří vybraných otázek.

Práce je koncipována tradičním způsobem, kdy po úvodních kapitolách věnovaných vymezení základních pojmů souvisejících s tématem (duševní vlastnictví, průmyslové vlastnictví a samotnému pojmu ochranné známky) se autorka zabývá historií právní úpravy, prameny známkového práva, vymezením funkcí ochranné známky a rozřídění ochranných známek podle druhů. Následuje část, v níž autorka popisuje, jak právo k ochranné známce vzniká a zaniká a jaké jsou rozhodující skutečnosti pro trvání práva k ochranné známce. Práce je zakončena kapitolou zaměřenou na ochranu práv k ochranné známce. Závěru lze vytknout, že neobsahuje shrnutí nejdůležitějších poznatků, k nimž diplomantka dospěla, ale pouze povšechné fráze.

Předložená práce splňuje požadavky kladené na její rozsah. Vlastní text zahrnuje 64 stran.

Přístup diplomantky ke zpracování zvoleného tématu zůstal v rovině výrazně popisné, částečně i kompilační. Vlastní názory či stanoviska práce obsahuje na několika místech, o podložené přesvědčivé argumentaci však ani v těchto případech nelze hovořit (např. otázka příslušnosti soudu v případě souběhu práva proti nekalé soutěži a známkového práva). Některé pasáže diplomové práce jsou pak velmi obecné a bez významu pro zvolené téma (kupříkladu 7. kapitola věnovaná pramenům známkového práva). Na druhé straně lze ocenit, že autorka vypracovala k diplomové práci přílohu, v níž pro názornost uvádí příklady jednotlivých druhů ochranných známek.

Diplomantka se dopustila mnoha formálních a věcných nepřesností či nesprávností; na některé z nich dále poukazují. V následujících bodech jsou obsaženy i dotazy zaměřené na doplnění diplomantčiných tvrzení při ústní obhajobě.

1. Tvrzení diplomantky na str. 8 o tom, že se v případě licenčních smluv použije občanský zákoník, je nepřesné, neboť nebere v úvahu existenci obchodních závazkových vztahů a skutečnost, že tyto podléhají režimu obchodního zákoníku a že obchodní zákoník upravuje licenční smlouvu jako smluvní typ.

2. Prosím diplomantku, aby se u ústní obhajoby zaměřila na vysvětlení tvrzení uvedeného na str. 4 o tom, že úkolem práva duševního vlastnictví není regulovat vztahy mezi osobami, zvláště ve vztahu k tvrzení uvedenému na str. 4 shora.
3. Zobecnění uvedené na str. 17, že obecně je oprávněnou osobou k podání námitek subjekt, jehož práva k ochranné známce by mohla být zápisem jiné ochranné známky ohrožena nebo dokonce poškozena, je hrubě zkreslující, neboť pomíjí, že oprávněnou osobou nemusí být jen vlastník ochranné známky, ale např. i autor díla, které by mohlo být užíváním přihlašovaného označení dotčeno.
4. Prosím diplomantku o zaujmutí stanoviska k otázce karenčních lhůt, o nichž se zmiňuje na str. 17.
5. Na str. 32 diplomantka zmiňuje otázku fiktivního užívání ochranných známek, prosím tuto záležitost rozvést u obhajoby.
6. Dále požaduji vysvětlit tvrzení uvedené na str. 35, že k udržení práv k ochranné známce je třeba způsobilosti k právním úkonům. To podle diplomantky nemůže být vlastníkem ochranné známky nezletilá osoba?
7. Jaký charakter má obecně poznámka pod čarou v právním předpise? (viz str. 52).

Práce s literaturou je rozporuplná. Výběr literatury reflektuje tvorbu domácích autorů; diplomantka však nečerpá z žádných zahraničních titulů. Zdroje uvedené v přehledu literatury pak nejsou rozděleny na knihy, časopisecké články, soudní rozhodnutí či právní předpisy, ale jsou seřazeny v jednom bloku zcela nahodile (nejsou uspořádány ani abecedně), takže se tato pasáž stává velmi nepřehlednou. Citace zdrojů je nejednotná, u některých autorů uvádí i jejich akademické tituly, což je v případě citací nadbytečné, u jiných nikoli.

Diplomantka na několika místech odkazuje i na judikaturu ESD, což je nutno ocenit. Na druhé straně se zmiňuje i o rozhodnutí českých soudů, aniž však uvádí, čeho se konkrétní rozhodnutí týká a jaký význam má ke zkoumanému tématu (např. poznámka pod čarou č. 20 nebo 22).

Co se týče poznámkového aparátu, práce obsahuje 111 poznámek pod čarou, některé z nich ale neplní zcela svůj účel. Při citaci zdrojů diplomantka nedokáže občas odlišit podstatné od nepodstatného a původní od nepůvodního, takže např. cituje na str. 43 jako zdroj u věty: „Vzdání se práva k ochranné známce ÚPV vyznačí v rejstříku a oznámí ve Věstníku.“ publikaci zpracovanou Z. Slovákovou, i když jde o záležitost přímo upravenou v zákoně o ochranných známkách (§ 30 odst. 1 poslední věta); stejnou výtku lze vznést i v případě citace uvedené v poznámce pod čarou č. 101, a tak bych mohla pokračovat.

Považuji dále autorku za důležité upozornit na to, že poznámky pod čarou je třeba začínat velkým písmenem a končit tečkou, v případě citací knih se tečka na konci nepíše.

Stylistická úroveň práce je nevyvážená, kvalita vyjadřování značně kolísá od celkem precizních formulací (např. 8. kapitola věnovaná druhům ochranných známek) po nepřesná či těžkopádná vyjádření (např. zpracování 6. kapitoly týkající se vývoje ochranných známek, použití spojení *oprávněný* vlastník na str. 26 či *evropské*

komunitární právo na str. 24 nebo *právní* prameny známkového práva na str. 20). Překlepy, pravopisné či stylistické chyby jsou v práci celkem časté: např. číselné vyjádření data je třeba psát s mezerami (str. 3), slovo „takováto“ je výrazem obecné češtiny a do diplomové práce se sice nehodí, ale když už se užije, píše se dohromady (str. 2), absence čárek, slovo „známkoprávní“ se píše dohromady, nikoli zvlášť (např. str. 32) apod.

Z formálních vad je dále třeba diplomantce vytknout nesprávnou citaci právních předpisů i samotných zákonných ustanovení (např. na str. 5, 9, 51, 53, 55 a 57).

Závěrem konstatuji, že práci přes výše uvedené četné výtky doporučuji připustit k ústní obhajobě; na kvalitě ústní obhajoby však závisí, zda a jak se diplomantce podaří práci obhájit.

V Praze dne 15. září 2008

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.
oponent diplomové práce